

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Fuzió.

Pécs, 1895. február 23.

(* *) A Sándor-utcai cirkuszban mióta Bánffyék a kulissza-tologatók, mindinkább nyilvánvalóvá válik, hogy az instrukciókat az az ismeretes „bécsi kéz“ adja ki, és a jó Bánffy csak mint megbízható kellekes működik, a ki fellegeket és menyörgést is liferál, ha ki van adva az utasításban.

Tudjuk jól, hogy Bánffynak feladata főrészt képezi a függetlenségi és 48-as párt összetörése, akciójának megbénítása. Hogy ennek sikerrel megfelelhessen, szüksége van a 67-es alapon álló pártoknak egy kalap alá hozására, a mit politikai nyelven fuziónak szeretnek nevezni.

Ez a fuzió kisért azóta, mióta Bánffy & Comp. cég sütkérezik az aranjúezi napfény ragyogásában, és abban a boldog tudatban tolja egyik elmuló napot a másik után, hogy még sokáig maradhatnak a hatalom birtokában, mert az a „felhívás keringőre“, a mit a nemzeti párthoz intéztek, egyelőre kosáradással végződött.

De nem azért Bánffy a Bánffy, hogy egy kosár elkésertes. Ha a keringőnél visszautasítást kapott, az csak jobban tüzei őt a második négyesre, mely tudvalevőleg a szerelmeseké, és úgy számít, hogy minden előnyös tulajdonait latba vetve, a második négyest már együtt fogja lejtetni a bájos Albertine-vel, a kit ő úgy szeret, hogy le nem mondhat róla és legfőbb vágya vele még a hatalmat is megosztani, hogy így kedvében járhasson a bécsi köröknek, honnét az életet kapta, és a honnét akkor mozdíthatják ki pozíciójából, mikor nekik tetszik.

Éppen azért bennünket, mint a politikában történő események távoli csendes szemlélőit, ne ejtsen tévedésbe a most adott és kapott kosár. Ingerkedés az Apponyiétól, a kik már oly régen szeretnének beülni a piros bársonyszékbe. Ilyen kedvező alkalom, mint a mostani, úgy sem fog sohasem kínálkozni számukra. És részünkről ezt a huzavonát nem tartjuk egyébnek ügyesen rendezett faltologatásnál; mert már akkor elhatározták a nemzetiek egyenkint és együttvéve a fuziót, midőn szóba állottak Bánffyakkal, hisz Bánffy szerelmes pislantásai fogékony keblekre találtak, az egyesü-

lés vágyának lángja ég a szivekben, és csak a kedvező alkalmat várják, midőn nyilvánosan vallást tehetnek viszonyukról, és urbi et orbi publikálják a fuziót.

Nem kell félni semmitől, majd tesznek róla, hogy a kecske is jól lakják, a káposzta is megmaradjon. Utóvégre is nem valami nagy ár lesz az eddigi „Vakulj magyar“ politika fentartásáért holmi kardbojt-féle engedményeket tenni. Hiszen már az öreg Albrecht sem él, a ki ellenezte a hadsereg egységének ilymódon való megbontását. Legyen meg tehát az Apponyiék programja is részben valósítva: a honvédek és esendőrk kardbojtjaiba majd behelyezik a nemzeti színeket a közepére, felül borítéknak tisztelnél az arany, al-tisztelnél a sárga szín megmaradván és Apponyiék elveik fentartásával beléphetnek az egyedül üdvözítő szabadelvű pártba, a hol a fuzió cége alatt a teljes beolvadást óhajtják.

Nézetünk szerint a fuzió eszméje többé nem kisért, mert az már befejezett tény. Lehet, hogy a husvétii szünetek után elő is hozakodnak vele, de hát az időpont nem éppen fontos. Sokkal fontosabb pártunkra nézve a tömörülés, mert soha nagyobb veszélyben nem volt a függetlenségi eszme, mint most.

Az egész ország szeme a fővárosba tekint, hogy miben állapodnak meg a párt képviselői, hogyan szervezik az egységes vezetést. Adja az Isten, hogy megegyezésre jussanak, mert a széthúzás, a különféle személyi tekintetek könnyen a párt felbomlására vezethetnek és csak személyekhez kötött frakciók maradnak meg belőle, kiszámíthatatlan kárára a függetlenségi törekvéseknek.

Pártunk programja a legegyszerűbb, ezt nem kell módosítani semmiben. Most csak az a kérdés, ki vallja ezt a programot magáénak. A ki nincs velünk, az ellenünk van, következésképp pártunk képviselői csak azok maradhatnak, a kik a párt programját minden hátsó gondolat nélkül magukévá teszik s nem engednek belőle egy jotányit sem.

Kinevezett ellenzékre lehet szüksége a fuzió által megerősödött kormánypártnak, de a nemzetnek nincs szüksége olyan komédiásokra, a kik a párt zászlóját cserben hagyják s másként cselekszenek, mint beszélnek.

A mi eszméinknek nincs szükségük a kiforrásra. A ki velünk van, az működni fog a párt-egység megteremtésében, az oda nem való széthúzó elemek pedig menjenek át a kormánypártba, vagy a néppártba, ha nekik éppen úgy tetszik.

* **A tőzsdebiróság reformja.** A tőzsde kérdése körül lefolyt országgyűlési vita s az újabb időben felette feltűnő tőzsdei visszaélések folytán az igazságügyminiszteriumban megindultak a tanácskozások a tőzsdebiróság szervezetének átalakítása iránt. Erdély Sándor igazságügyi miniszter magánkörökben már többször megjegyezte, hogy a tőzsdebiróságot jelen alkátában, a fejlődött viszonyokhoz mérten, nem tartja továbbra megfelelőnek. Sőt — mint azt az igazságügyminiszter már ki is nyilatkoztatta néhány országgyűlési képviselő előtt — a miniszter már meg is koncepcióta az új tőzsdebiróság szervezetét. Természetesen ez a koncepció még csak nagyjában-egészében oldja meg a kérdést. E koncepció szerint a tulajdonképeni tőzsdebiróság jogilag képzett birákból alakulna, kiknek kvalifikációja ugyanaz volna, mint a rendes törvényszéki biráké. A kinevezéseknél az igazságügyi kormányzat természetesen figyelemmel volna a kinevezendők különösen alkalmas volta iránt. E jogilag képzett birákból alakult hármas tanácsok hoznák meg az ítéleteket. E hármas tanácsok mellett azonban a németországi Schöffengerichteek módjára szerepelnének kereskedők, illetve tőzsdetagozok, esetleg a választott tanácsosok, a kiknek nézete főleg a fel nem jegyzett tőzsdei sokások és szakelbirá-lást igénylő ténykérdések körül ugyanannyi súlylyal bírnak, mint jelenleg az esküdteké bir a külföldön bűntényeknél. Ez a Schöffengericht-szerű tőzsdei esküdtszék öt tagból alakulna.

Áttérés akadályokkal.

(Sajtóügyi tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.)

Pécs, 1895. febr. 23.

A mai napra kitűzött sajtótárgyalás, ámbár kezdete 8 órakor lett volna, csak 9 felé volt megkezdhető, mert a behívott esküdt urak hiányoztak. A jelenlevő esküdtképes hallgatókból csak nagy nehezen volt megalakítható az esküdtszék.

Elnök: Sávelel Kálmán kuriai bíró; bírák: Angyal Pál, Hardi Sándor; jegyző: Fesztli Nándor. Felek védőik útján éltek visszavetési jogukkal és az esküdtszék a következőleg alakult

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Miért?

Két fiatal ember üldögél a fényes kávéház egyik homályos zugában. Elgondolkozva nézik a párhuzamos hullámokban lustán folydogáló füstregeket s csak hébe-hóba szólalnak meg halk vontatott hangon. A multon ábrándoznak, a multon, melyben mindenki tud derűt, boldogságot találni, míg a jelen oly keserű, sivár s a jövő oly bizonytalan!

— Árok Ferkó is agyonlőtte magát. Hallottad? Tudod, az a nyulánk, szőke gyerek, a ki diákkorában oly csöndes, hallgatag, de jószívű volt.

— Hallottam.

— Vajjon miért dobta el magától az életet? Hiszen jó módu ember volt, eszes, becsületes, a kit mindenki szeretett.

— Miért? Hát azt hiszed, hogy minden öngyilkosságnak van miérte? Mindenütt tönkrement ekzisztenciának, szerelmi csalódásnak, családi tragédiának vagy örütségnak kell állania a háttérben, a hol maga szereti a halált? Csalóddol Géza barátom, nagyon csalóddol.

— De ok nélkül csak senki sem lövi magát föbe! — vág vissza élesen a barna, egészséges arcú doktor, a kit az a halvány képű, elborult tekintetű ember Gézának szólított; a hol egészségesen működik az agy, rendszeren kering a vér, vagy a hol rendesek a viszonyok, nyugodt élet, gond nélküliség az alkotó elemek, ott csak nem lehet szó öngyilkosság-

ról. Mindennek van oka, kedves Sándor barátom, mindennek. Annak, hogy az a billiárdgolyó ott a földre pottyan éppen úgy, mint annak, ha egy emberből elröppen az élet.

Vági Sándor idegesen tör apró darabkákra egy gyufaszálat. Szeretne megfelelni barátjának, csak nem tudja, hogyan kezdje. Fanyar mosoly telepedik meg a szája szélén, homlokán megrezzen a bőr, mintha abban a magas homloku koponyában összegyülemlött gondolatok a halántékon keresztül akarnának kipattanni.

Némán emelik ajkaikhoz a teáscsészéket, aztán cigarettára gyujtanak.

— Látod, — kezdte a mámoros szemű Vági — én is meg tudnám ölni magamat minden ok nélkül.

A barna doktor tiltakozólag int kezével. Közbe akar szólni, de nem jött szó ajkaira s a Vági tekintetében is van olyas valami kifejezés, mely mintha azt mondaná: Ugyan hagyj már egyszer beszélni. Oly jól esik kimondani, a mi folyton nyomja a szívet. És nyugodtan folytatja:

— Fojtós kód terjeszkedik az utcán s nedvesség, nyirkossá teszi a különben is hűvös levegőt. Zuzmára alakjában letelepedik a fák ágaira, házak tetejére, de átfogja milliónyi karjával az embert is. Körülhálózza agyamat s úgy érzem, mintha fejbe ütöttek volna. Minden sejtcske, mely koponyám alatt teljesíti működését, egyszerre megbénul, érzéketlenné lesz minden benyomás iránt s a központi idegrendszer útján hozzájutott gondolatokat azon a sűrű ködön keresztül nézi s természetesen nem rózsás színben látja. Nem tudom, hogy más is úgy van-e, de

engem egészen átalakít az ilyen zord idő. Mintha a lelkembe is behatolna az a nyomasztó kód, hogy elrabolja minden reményemet, minden édes ábrándomat. Elvesztem hitemet, önbizalmamat, életkedvemet. Azt hiszem, hogy nincs számomra hely e földön, teljesen felesleges vagyok. . . Kóborlok utcáról utcára. Vizsgálom az arcokat és úgy látom, hogy mindenkin van öröme az életben, mindenkin az arcán ott ragyog az életkedv pirja, vagy mosolya, mindenkin szemében ott csillog a szenvedély lángja, legyen az a szerelemé, vagy a gyűlöleté. Csak az én arcom komoly, hideg, érzénelküli, csak az én szemem bágyadtak, fénytelenek. Ha valaki szemközt jön velem s elmosolyodik, azt hiszem, hogy rajtam nevet, az én szenvedéseimet kacagja ki magában, mert mulatságosnak találja, hogy én ott hordom arcomon a lelkemet is. De hát tehetek én arról, hogy borus gondolataim kiülnek a homlokomra?

Tehetek-e arról, hogy az a nyomorult kód behálózza a lelkemet? Aztán elfáradok a kóborlásban is. Unom az arcokat, melyek kaleidoszkop képei gyanánt merülnek fel szemem előtt s boszontanak, mert az életkedv ragyogása csillog rajtuk. Hiszen én is boldog, elégedett vagyok, engem is leikesit az életkedv, mikor aranyos napsugarak omlanak le a sötétkék égboltozatról s derűt fakasztanak még a halott ajakán is. De ez a kód az megöl.

Bemenekülök egy kávéházba. Az a nyirkos levegő átjárta testem minden porcikáját s fázik a lelkem is. Megiszom egy teát. Nem melegít fel, mert a lelkem fázik. Arcom kipirul ugyan, a ruha is majdnem lekivánczik a testemről, de azért összeborzongok. Gondolataimat nem járja át a tea melegsége,

meg: Jilly Alajos, dr. Tróber Aladár, Feiler Mihály; Szék Béla, dr. Sey Ernő, Fekete Mihály, dr. Székényessy Ferenc, Götz Gyula, dr. Müller János és dr. Koszits Ákos, póttárgyakul pedig: dr. Toldi Béla és Winter Károly. Miután esküdtek a szokásos esküt letették, elnök fél 10 órakor megnyitották nyilvánítja a tárgyalást.

Vádlott: Engel Mór izraelita tanító, báttaszéki lakos, védője: dr. Jobst László ügyvéd.

Vádlók: Kopári Gyula administrator Zombai lakos és Pápai Géza báttaszéki tanító. Ügyvédjük: Geiger Gyula dr. szegzárdi ügyvéd.

Jegyző felolvassa a vádlevelet: Kopári Gyula zombai adminisztrator és Pápai Géza báttaszéki tanító panaszt emelnek Engel Mór izraelita tanító — báttaszéki lakos — ellen az általa irt mult év augusztus 5 én a „Tolnavármegye“ című heti lap 32. számában közzé tett becsületsértő s rágalmazó cikk miatt.

Vádlott Engel Mór előadása szerint az eset következőképen történt: Mult év július 27-én Kopári Gyula, akkor még báttaszéki segédlelkész és Pápai Géza báttaszéki tanító, férjétől elvált Lust Adél zsidónőt a róm. katolikus vallásra akarták téríteni. Minthogy tudvalevőleg az átkeresztelés egy bizonyos időt igényel, mely alatt az illetőnek a vallásán alapelvvel föltétlenül meg kell ismerkednie, a zsidónőt ez időre a nagymányoki kolostorba akarták vinni, el is vitték, de vissza hozták, mire a nép zúgolódni kezdett az erőszak felett. Vádlott minderről harmadik személyek által értesült, de ő hallgatott mindaddig, míg többek által fel nem szólított az illető cikk megírására. Ugyanis saját vallomása szerint, mint a „Tolnavármegye“ című lap fizetett munkatársa, az ilyenü dolgok megírásával ismerősei őt szokták megbízni.

Hallgatott pedig — mint állítja — 10 napig azért, mert a plébánost akarta első sorban értesíteni a dolog felől, ki akkor, azaz július 27 én nem volt otthon, azonban egyre biztatták, hogy azt nem lehet eltérni, hogy a vallás és szellemi élet mátdorjai ilyen erőszakot fejtsenek ki zászlak dicsőségére egy — hiszterikus — nővel szemben, s ez az, mi őt a cikk megírására ösztönözte.

Ezután elnök felolvastatja az inkriminált közleményt, melyre vonatkozólag magánvádló egy későbbben megjelent szerkesztői üzenet felolvasását kéri, mire vonatkozólag Dr. Jobst László megjegyzi, hogy a mai ülésnek célja megítélni, vajjon védenca bűnös e, vagy nem. Kéri ennélfogva az érdektelen dolgok mellőzését. Ezek után az összes hivatkozott tanuk leteszik az esküt.

Első sorban Plank Kamill báttaszéki segédlelkészt hallgatják ki, a ki a következőket adja elő: Ő lévén a hetes káplán, ép temetni készült, midőn beállit hozzá Lust Adél zsidóasszony a kéressel, hogy keresztelné őt meg, de mindjárt Plank felvilágosítja a nőt, hogy az nem lehetséges, mert az bizonyos időt vesz igénybe. Erre Plank temetni ment s a nőt a gazdasszony nál hagyta. Többet Plank segédlelkész nem tud.

Dr. Kovács Bálint orvos régebben ismeri Lust Adélt, sőt kezelte is orvosilag. Azt állítja kis mértékben — hiszterikus — tulajdonképpen az ugynevezett „Männernährisch“ tünetek mutatkoznak nála.

tüze. Azok ködösnek látnak mindent. Hiába megyek vissza a multba, nem találom örömet. A máskor kedves emlékek, melyek boldog mosolyt csalnak ajkaimra, most eltörpülnek, jelentéktelen semmiséggé zsugorodnak össze. Barátaim szeretete, nyomorult hízélgés, jól palástolt tettetés, szerelmesem csókja: igazi érzelm nélküli érzékiség, mely szenvedélyvel hevesen ad ugyan csókot, de — bárkinek. Hir, név, dicsőség, hű káprázatok dőlőfős, elbizakodott emberek számára kitalálva. A vagyon: összelopkodott és uzsorán szerzett fillérek halmozata. Nincs semmi a világon, a minek fikarenyi bece is volna. Mert hát mi is az az élethez való göröcsös ragaszkodás? Semmi egyéb, mint határtalan elbizakodottság, hogy életünk másoknak hasznára válik, némelyeknél pedig egyszerű félelem attól, hogy a siron túl kevesebb, vagy éppen semmi sem lesz meg a szokott kényelemből és élvezetekből. Igen, ez az ugynevezett élet. Hát mi bece van ennek? Csupa egyhangúság, unalom. Bizony csöppet sem csodálom, ha oly sokan eldobják maguktól minden különösebb ok nélkül. Nem kell az öngyilkossághoz se tragédia, se örület, csupán hangulat. Beleringatom magamat abba a gondolatba, hogy az életnek nincs öröme, kéje, s kész van az öngyilkos hangulat, mely pisztolyt ad kezembe.

Bizony csak olyan az élet, mint akár az a nap tár ott a falon. Mindennap leszakitanak róla egy lapot s mikor az összes lapok elfogytak, akkor az egész naptárt eldobják, tüzre hányják. Ez a rendes, természetes halál. A ki pedig unalmasnak találja a lapoknak napról napra való letépegetését, az kiszakítja az egész hátralevő csomót, azaz a Dunába ugrik, mérget iszik, fölköti magát vagy golyórt röpít a szívébe. Mert nem is érdemes azért a néhány vörös betűvel nyomott napért, melyek az örömet jelké-

Tafner János községi bíró báttaszéki lakos azt vallja, miszerint ő Kopári Gyulát és Pápai Gézát mindig úgy erkölcsileg, mint társadalmilag tisztességes, derék jóra való embereknek ismerte. — A dologra vonatkozólag azt jegyzi meg, hogy a közvélemény azt állítja, hogy nem helyes az, hogy a zsidónővel N.-Mányokra mentek. Lust Adélra vonatkozólag véleménye az, hogy nem tiszta elméjű.

Rüll Nándor gabonakereskedő Kopári személyére nézve előadja, hogy a mindenben pedástermesszetű segédlelkész sokak neheztelését vonta magára, mindazonáltal a nagy közönség túlnyomólag a legnagyobb tisztelettel van iránta.

Fischer Albert kereskedő vallja, hogy Luszt Adélnak szaladó mániája van, de hogy örült lenne, azt csak hallomásból tudja. Hóbortosnak ismeri mindenképpen.

Weisz János nagymányoki plébános azt vallja, hogy mult évi július 27-én este 7-8 közt Kopári és Pápai jöttek hozzá Luszt Adéllal, kijelentve, hogy ez utóbbi konvertálni akar és e miatt családjá üldözi. Addig is tehát, míg az áttérés megtörténhetik, kérték őt, hogy a felügyelete alatt álló irgalmas nővérek zárdájában helyezze el ideiglenesen. Tanu ebbe semmi szín alatt sem egyezett bele. Mivel az idő zivatarosra fordul, ott maradtak valamennyien nála vacsorára és éjjeli szállásra és csak reggel 6 órakor távoztak.

Mayer István földmives és Nun Imre asztalos lényegtelen vallomásai után Rózner Béla csőd alatt álló kereskedő kihallgatása következett, a ki szintén érdektelen vallomást tett. Lederer Márk, Luszt Adél sógornője bizonyította, hogy Luszt Adél az ő kíséretében volt Budapesten Laufenauer professzornál és ennek névjegyével a lipótmezei tébolydában megfigyelés alatt.

Ezenközben a szolgálta jelentette, hogy az esküdt urak ebédje megérkezett, miert is elnök $\frac{3}{4}$ 1-kor a tárgyalást felfüggesztette.

(A délutáni tárgyalás.)

Elnök d. u. $\frac{3}{4}$ 3 órakor a folytatólagos tárgyalást megnyitja.

Fischer Dávid báttaszéki lakos, 58 éves izraelita azt vallja, hogy Lust Adél zavart elméjű, a szomszédából látta, amint Lust Adélt Pápai tanító bezárta.

Lust Fülöp 60 éves somberek lakos izraelita, nős, gyermekei számát nem tudja, Adél apja, vallja, hogy leánya Lust Adél kis korában nyavalyás volt, majd a Schwarzer féle elmebeteg gyógyintézetbe került, onnan pedig a szegzárdi Ferenc kórházba. Ő neki tudomása soha sem volt, hogy leánya a kath. hitre akart térni. Azon megbotránkozott, hogy leányát elvitték. A káplánt s tanítót nem gyanúsítja semmiféle tisztességtelen dologról.

Csatári Aladár báttaszéki lakos, községi jegyző. Lust Adélt 14 év óta ismeri. Vallomása szerint laikus nem veheti észre rajta az elmebetegséget. Mikor a lányt a tanítónál fogva tartották, az atya által kért rendőrt megtagadta, hanem irt a káplánnak, hogy bocsása el a lányt, de mire a kisbíró a levelet oda vitte, már elmentek Mányokra Weisz plébánoshoz.

Mayer Bálint báttaszéki lakos földmives sohasem vette észre, hogy Lust Adél hiszterikus lett volna, pedig gyakrabban beszélt vele.

pezhetik az életben, átélui azt a tömértelen fekete betűs, egyhangú, unalmas napot. Bizony nem! S én lelkemben igazat adok Arok Ferkónak, ha minden különös ok nélkül agyonlötötte magát.

Vági Sándor elhallgat s kesernyös mosolylyal nézi a pincért, aki éppen egy lapot szakít le a fal naptárról.

A doktor motyog ugyan valamit válaszképpen a Sándor beszédjére, de mikor látja, hogy az nem figyel reá, elhallgat.

Szótlatlanul üldögéltem. A billiárdgolyok gurulásának tompa neszébe élesen vág bele a számológépek kattogása. A kártyaszobából zürzavaros hangok szűrődtek ki, csak olykor hallatszik át tisztán egy-egy büszke kiáltás:

— Kontra!

— Rekontra!

S aztán ismét összeolvad minden hang határozatlan zümmögéssé.

A doktor szemei már lelecsukódtak. Álmosan szólalt meg:

— Nem ballagunk haza?

— De mehetünk — feleli Vági.

Fölszedelőzködtek és némán elbandukoltak kifelé. Mikor a Vági lakásához értek, a doktor elbucszik.

— Szervusz! Jó éjszakát! Holnap déltájban felkereslek. Otthon leszel?

— Otthon. Jó éjszakát!

*

Otthon is volt, hanem a doktor nem beszélhetett vele, mert a szíve táján egy kis seb volt, melyből lassan szívárgott ki a félig aludt, sötét vér.

Halasy Viktor.

Dr. Boskovics Mór 8 éves korától ismeri Lust Adélt. Kis korában, midőn ő kezelte, korea volt rajta, az ugynevezett vitus-tánc. Utóbb nem kezelte. Véleménye az, hogy csakis hosszabb megfigyelés után észlelhetők rajta hiszterikus tünetek. Azt igen is hallotta, hogy többen mondták Engel Mórnak, írja meg az inkriminált cikket.

Ezután 5 pernyi szünet következett, de lapunk zártakor a tárgyalás tovább folyik és csak az esti órákban lesz vége.

Hirek.

Pécs, 1895. február 23.

Farsangi naptár.

- febr. 23. A „Nő egylet“ tea-estélye saját házában.
 „ A munkásképző egylet álarcos bálja.
 „ A Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.
 „ 24. Kath. legényegylet táncal egybekötött műkedvelői előadása.
 „ 26. A „Pécsi Dalárda“ bohóc-estélye a Hattyuban.

— (Távozó bíró.) Dr. Gyenes József, Duna-Szerdahelyre áthelyezett kir. albiró városunkból való eltávózása alkalmából a következő sorok közlésére kért fel bennünket: Midőn e nemes város falai közül véglegesen búcsút venni kényszerülök, — kedves kötelességet vélek teljesíthetni azzal, ha mindazon kedves ismerőseimnek, szeretett jóbarátaim, és nagyszámú jóakaróimnak — a kiktől idő rövidsége miatt személyesen elbúcsúzni sajnalatomra alkalom nem lehetett — ez uton mondom szívélyes istenhozzádot. Kérve kérem, tartsák meg csekély személyemet abban a szíves jó emlékezetben — a melyben én a velük való összekötötést — mely rövid itt tartozkodásomat életem legszebb és legkellemesebb emlékei között avatta — mindenha megőrizendem — s az együtt töltött szép időkre a késő jövőben is mindig a legnagyobb örömmel fogok visszagondolni. Gyenes József.

— (Bankett.) Amint már sikerült színházi premierek után szokás, az alispán -ajtóperének csüörtökön a budapesti sajtóbírósa előtt lefolyt tárgyalása után is kedélyes mulatságra gyűltek egybe a főszereplők (a panasos képviselője Komjáthy Béla és a vádlott Kovács István György), a habítűék (a hallgatóság közül a pécsi és baranyai érdeklődők) és a sajtó (a „Pécsi Napló“ szerkesztője — de csak a felelős és nem a fő-fő — által képviselve). A statiszták (a 14 db. esküdt) természetesen itt sem voltak hivatalosak. A mulatság a „Vadászkürt“ érkezés helyiségében Komjáthy előlülése mellett emelkedett hangulatban folyt le, csak az volt némileg nyomasztó hatással a kedélyekre, hogy a szerző (Szily alispán) nem emelte megjelenésével az ünnepély fényét s így meg kellett elégedni az elért siker fölötti szerencse-kíváncsók dróton való közvetítésével.

— (Városi közgyűlés) lesz f. hó 28. án, szombaton, melynek tárgysorozatába már eddigelé 31 tárgy van felvéve, köztük a színház világitásának kérdése, a színházgatóval kötött szerződés jóváhagyása, a vasúti indóház kiépítésével kapcsolatos hozzájárulási összeg megajánlása, a városi utkaparókról alkotott szabályrendelet.

— (Alispán vizsgálat alatt.) Ungmegeye alispánját a belügyminiszter többrendbeli szabálytalan dolgok elkövetéseért fegyelmi vizsgálat alá helyezte. A fegyelmi vizsgálat keresztülvitelével Vadász József ungvári pénzügyigazgatót bizta meg.

— (Merénylet a természet ellen.) Ráll Henrik költői lakónő aljas büntényre vetemedett. A nála áldott állapotban megjelent és tanácsát kérő Bíró Henrikné ugyancsak költői illetőségű nőnek négy hónapos magzatát „elhajtotta.“ Bíró Henrikné e műtét következtében elhalt; Ráll Henrikné pedig egy évi börtönre ítélték.

— (Váltóhamisítás.) Udvardi Pál csanakaminszenti lakos egy 150 fros hamisított váltót mutatott fel tavaly dr. Kereky Mihály ügyvéd előtt, kérve, hogy azt javára értékesítse. Dr. Kereky, ki nek a váltó hamisított voltáról tudomása nem lehetett, saját forgatmányával is ellátva a váltót, azt a pécsi takarékpénztárnál Udvardi javára leszámítottatta. Csak később tudódott ki a váltó hamis volta s a pécsi kir. törvényszék a jeles korcsmárost nyolc havi börtönbüntetéssel sújtotta.

— (Talált legyező.) Egy igen elegáns nő legyező találtatott, igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— (Ólomcukros bor.) Varga Imre siklósi utcai korcsmárostól a napokban 300 liter ólomcukros bort koboztak el, a ki azt állítja, hogy azt turonyi gazdától vásárolta. A dologra úgy jöttek rá, hogy két emberen konstatálta Ludwig dr. az ólommérgezés tüneteit, minek folytán a bort vizsgálat alá vették, s kitűnt a manipuláció. Pedig van ám több ilyen bor is Pécsen, csak utána kellene nézni.

— (**Amerikából.**) Miklós Istvánról, ki jelen leg Saint-Louisban táncmester, az a hír érkezett hozzánk, hogy Miklós legújabbban bor ügynökséggel foglalkozik s nagy reményeket köt ahhoz, hogy ott a magyar boroknak kelendőseget fog szerezhetni. Miklós kétségkívül elég ügyes ember hozzá, csak az a kérdés, hogy a hazai bortermelők és kereskedők rá fogják-e bízni ott érdekeik képviselését.

— (**Hering-lakoma.**) A pécsi pincérek szakegyesülete hétfőn, f. hó 25-én este 8 órakor hering-lakomát rendez Dollinger vendéglőjében.

— (**Asztaltáncoltató**) asszonyság működik már régebbi idő óta városunkban, a ki a hiszékeny falusi nép sorából szedi áldozatait és mérsékelt díjért mond nekik szerencsét. Ügynökei is vannak a jó asszonynak, a kik a hazafelé induló vásári népet figyelmezteti a jósnő nagyjelentőségű ígéire. A mai nap folyamán valami 8 darab somogyi asszonyt vitt egy ügynök az asszonyság elibe, a kiktől 20-30 kroat szedett be előbb, miután produkálta előttük az asztaltáncoltatást s megmondotta mindeneknek, hogy ki meddig él. A rendőrség megtette a lépéseket a jósnő üzletének beszüntetésére és megbüntetés végett feljelentette a kir. ügyészségnek.

— (**A színügyi bizottság**) szerdán, f. hó 27-én délután ülést tart a városház közgyűlési termében.

— (**A vajszlói olvasó egyesület**) saját könyvtára javára f. hó 21-én az ottani nagy vendéglő izléssel feldiszipített tánctermében sikerült táncmulatságot rendezett. A jókedv, a társas élet e füszere nagy teremumot tájalt a mulatók között. A tánc betartott a késő éjjeli órákig. A mulatságban részt vettek úgy az ottani, mint vidéki szépek; urnők és leányok kedves serege. A mulatság fényét nagyban emelte a rendezők tapintatos és figyelmes eljárása, melylyel a mulatságot rendezték. Az éjjeli társas vacsora alatt a b. selyei népzenekar kitűnő játékaival mulattatta az amugyis vidám társaságot. — A mulatók reggel oszlottak szét. — Felülfizettek: Bartha R. 1 frt 50 kr, Bus J. 40 kr, Bodizs B. 1 frt, Eizenpreisz Ágoston dr. 1 frt 60 kr, Engel M. 90 kr, Fleischer M. 40 kr, Hetesy Gyula 80 kr, Hercenberger Gy. 2 frt, Löwenfeld A. 2 frt, Malmosi S. 40 kr, Ronay B. 40 kr, Sógör E. 40 kr, Szivos K. 40 kr, Szalay F. 40 kr, Sceda N. 40 kr, Stocinger J. 1 frt, Scultéry A 40 kr, Zaary J. 40 kr, Urspringer N. 40 kr.

— (**Kicsin kezdik, nagyon végzik**) Jordán István 13 éves, Mergáncz András 12 éves és Tislér Károly 8 éves pécsi fiúk összebeszélve elhatározták, hogy lopni fognak. Loptak is és pedig nem kevesebbszer mint tizenkilenceszer; a lopott dolgokat aztán ott értékesítették, ahol tudták. A pécsi kir. törvényszék Jordán Istvánt 9, — Mergánczot hat havi fogházra ítélte. A 8 éves Tislért pedig, miután még bünvádi eljárás alá nem vonható, a büntetés alól fölmentette. A kir. tábla a napokban tárgyalta ez ügyet és az első bíróság határozatát helybenhagyta. A szép reményű csemeték valószínűleg állami javítóintézetbe fognak kerülni.

— (**Lopás**) Vásáros Dombon szolgált Stein Samunál Heider János kocsis, kinek istállójából utóbbi időben több apróbb jószág eltűnt. A kocsis egy idegen embert és csavargónót látott az istállóban; erről jelentést tett a csendőrségnek. A két gyanúsított kézzel is került és kitűnt, hogy Molnár János fehérmegyei sárkereszturi illetőségű vándorló fordult meg az istállóban Juhász Juli tassi illetőségű csavargónóval, kivel vadházasságban él. Az asszony magát vallotta tettesnek, állítása szerint Molnár az egészről mit sem tud. A portékákra rá is akadtak Juhász Juli utmutatása szerint a trágyadomb alatt. Az asszonyságon majd elverik a port.

— (**Bevádolt rendőr.**) Bernáth Lajos községi rendőr a múlt év végén a Kossuth utcában éjjel dalogató Radó Istvánt csendre intette. Radó visszafelé, mire őt a rendőr arcul vágta, úgy hogy a földre bukva a fejét bezúzta. A kir. törvényszék e miatt Bernáth Lajost vád alá helyezte, mely határozatot a felsőbb fórum is helybenhagyta.

— (**Gyujtogató és gyilkos.**) A maga házat gyujtotta fel Bors József birjáni gazdaember előtt 7 évvel. Turpissága a napokban tudódott ki. A csendőrség följelentette Bors urat, kinek egy egész bünlajstrom nyomja lelkét, így például még 1893. év szeptember 24-én halva találták Magyar Peterden Kónár János odavaló gazdát. A gyilkosnak eddig nem jöttek nyomára, de a napokban sikerült őt végre kideríteni Bors József birjáni lakos személyében, kit büntetéseivel: Kászón Jovó birjáni és Bors Mihály magyarpeterdi atyafiakkal az ügyészségnek adták át.

— (**A pécsi ipartestület**) előjárásága részéről ezennel köztudomásra hozatik, miként a rendes közgyűlés f. é. március hó 10-én délelőtt 10 órakor a városház közgyűlési termében (II. emelet) fog megtartani, melyre a testület t. tagjai az alapszabályok 11. §-ának 3., 4., 5., 6., és 7-ik bekezdésére való figyelmeztetés mellett ezennel meghívotnak. Napirend: 1. A testület működését vizsgáló évi jelentés

2. Számvizsgáló-bizottság jelentése a zárszámadásra nézve. 3. 1895-évi egybeállított költségelirányzat. 4. Előjárásági javaslat, a beiratási és tagsági díjak berendezésével megbízott közeg javadalmazása iránt. 5. Névtári indítványok. 6. Az elnök, 24 előjárásági tag és 3 számvevő megválasztása. Pécs, 1895. évi február hó 21-én. Schmelcz Ferenc s. k., ipartestületi elnök.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 23-án.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés elején Zelenyák János, ujonnan megválasztott néppárti képviselő tartotta szűzbeszédét a függetlenségi folytonos gunyos közbeszólásaitól kísérvé. Hatalmas módon védelmébe vette a néppártot, annak létjogosultságát és tiltakozott ellene, hogy azt kikiáltásáig örvénynek, néppártinak. (De úgy van! kiáltottak közbe minden oldalról.)

Eötvös Károly nem szavazza meg a költségvetést. Beszédé végén keményen nekimegy Zelenyáknak, a néppártnak. Szerinte az egész néppárti mozgalom azok kebeléből indult ki, a kik Bécs felé tekintenek, a kik ellen Kossuth és Deák egyformán küzdöttek és utódaik is vállalva fognak küzdeni.

Bánffy Dezső báró polemizált a szónokkal. Fölöttébb sajnálja, hogy a fuzió nem sikerült; de a kormány és párta elég erősnek érzi magát céljai megvalósítására fuzió nélkül is.

Beszéltek még Babó Emil, Kovács József és Pongrácz gróf a költségvetés ellen.

TÁVIRATOK.

A függetlenségi párt értekezlete.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután az országos függetlenségi és 48-as párt tagjai, szám szerint 80-an, köztük a megyénkbeli Jeszenszky Ferenc, Simonfay János és Vajay István orsz. képviselők, egész esti 9 óráig húzódó értekezletet tartottak, melyen legelőször Kapotsffy Jenő ismeretes indítványa került tárgyalás alá.

Ezen indítvány ellen a párt egy része kifogást támasztott. Első sorban kifogást tettek az ellen, hogy a bizottság tejhatalommal küldetik ki. A ki ugyan az indítványt elolvassa, az előtt világos, hogy itt tejhatalomról szó sincs. A bizottság egyáltalán nem határozhat az egyes felmerülhető törvényhozási kérdések felett. Ha pl. előkerül a közigazgatási bíróság vagy akarmi más kérdés, az természetesen jövőre is a párt egész által fog tárgyalatni és megvitatni. A bizottság feladata dolgozni. Ügyelni a parlamenti tanácskozássokra, gondoskodni, hogy a párt tagjai jelen legyenek, hogy a szavazásra mindenki felhívassék, hogy az egyes vitákban kellő számú szónok vegyen részt stb. Másrészt pedig a párt külső orgánumával az összeköttetést megteremteni és fentartani. Érintkezésbe hozni a vidéki tagokat a központtal, életet és tevékenységet önteni a pár egész szervezetébe.

Ismételjük, hogy ez mind munka, még pedig nem csekély munka, a melyet sem egyes ember, sem a párt egésze el nem végezhet, hanem csakis egy lelkiismeretes működő bizottság.

Hogy azonban a párt minden egyes tagja a bizottság hatáskörére nézve megnyugtató legyen, az indítványozók is készséggel hozzájárulnak ahhoz, hogy a bizottság a párt határozatainak és utasításainak alá van vetve, hogy a párt programjával ellenkező semminemű határozatot nem hozhat. A mi különben egészen magától értetődő dolog.

Második kifogás az indítvány ellen az volt, hogy ne maga a bizottság válassza elnökét, hanem a párt elnöksége legyen a bizottság elnöke is. Ez lényegileg alárendelt kérdés. Mert végre, ha az a pártkörnek nagyon elfoglalt elnöke, ráér a bizottsági elnök sokoldalú teendőit is végezni, így a bizottság őt válassza meg elnökének. Ha azonban sikeresebben tevékenységet lehet kifejtetni megosztott munkálkodás mellett, akkor a teendőket meg kell osztani. Nem az a fő, hogy ki legyen az elnök, ez csaknem gyermekes kérdés, hanem az, hogy a párt hogy fejthet ki sikeresebb akciót. Hogy győzheti le könnyebben a tornyosuló veszedelmeket. — Igen sajnáljuk, hogy ennek a kérdésnek az értekezlet által oly nagy hordereő tulajdonított. Ha Justh Gyula elnök az indítvány ezen részében személye ellen némi bizalmatlanságot vált kiolvashatni, az csak tökéletes félreértés következménye lehet. Mert az értekezlet minden tagja őt elnöki állásában meghagyni kívánta. Nagy pártérdekeket nem szabad az egyéni érzékenység szempontja szerint mérlegelni.

Isák Dezső más indítványt nyújtott be, mely szerint a kormány ama nyiltan hangoztatott törekvésével szemben, hogy a 67-es közbizalmi alapon álló pártokat egyesítse, a függetlenségi pártnak kötelessége állást foglalni, szervezkedni. Ebből kifolyólag szükséges kimondani, hogy csak az lehet a párt tagja, a ki a párt programjának alapjául

szolgáló 48-iki törvények alapelveihez hiven ragaszkodik, a párt határozatai ellen állást nem foglal; mindezeknél fogva indítványozza egy bizottság megválasztását, mely köteles legyen minden nagyobb fontosságú ügyben a pártkör határozatát előzőleg kikérni. Nézete szerint ennek a bizottságnak elnöke más nem lehet, mint a párt elnöke.

Ugron Gábor kijelenti, hogy ha Isák Dezső indítványát nem fogadják el, az ellenzéki szellem egy parlamentben, mint az egész országban meg fog gyengülni. Szerinte pedig ezt a lankadó szellemet fel kellene kelteni. Távol áll tőle minden személyes jellegű célzás, de egy ember vállal egy párt óriási összes feladatait nem teljesíthetik egyedül. Mindenütt és mindenhol minden bizottság maga választja elnökét, ennél fogva pártolja Kapotsffy indítványát.

Helfy Ignác Isák indítványát pártolja.

Havivár Dániel szemérvé veti Kapotsffy indítványa pártolónak, hogy nem olyan őszinteséggel, nyíltsággal kezdtek a szervezési akciót; a melyet a párt érdeke megkívánt volna. Kapotsffy indítványa diktatúrát képez, a melyhez nem járulhat.

Lukács Gyula kijelenti, hogy a pártegység megbontásához nem nyújt segédkezet és tartózkodik a szavazástól.

Revitzky Károly pártolja Kapotsffy indítványát.

Olay Lajos a párt összes belső viszálykodásának egyetlen okául Polónyi Gézát mondja. Felkéri, hogy a parlamentben legyen a párt hasznára de a pártköről maradjon távol.

Polónyi Géza kijelenti, hogy fölösleges védekeznie.

Kemény Pál kimondatni kívánja, hogy a párt az egyházpolitikai törvények végrehajtását szorgalmazni fogja.

Ezt nagy többséggel elfogadták.

Kolozsváry-Kiss István viharos derűtlenség közt indítványozza, hogy úgy Kapotsffy, mind Isák javaslatát tegyék kalapba, és a melyiket kihúzzák, azt fogadják el.

Kapotsffy ezután módosítja indítványát oly formán, hogy a kiküldendő bizottság a pártnak időről-időre jelentést tesse, annak utasításait kikéri. A bizottság neve intező bizottság legyen.

Felszóaltak még Papp Elek, Veress József, Müllék Lajos, Nánágy Gyula, Komjáthy Béla Isák javaslata mellett, Babó Emil a Kapotsffyé mellett.

Juszth Gyula pártelnök bezárva a vitát, kijelenti, hogy Isák indítványát pártolja.

Ugron Ákos, a ki csak tegnap lépett a pártba, megtámadja Justhot az elnöki székből való korteskedés miatt, a miből heves szóváltás keletkezett.

Ezután következett a szavazás, a melyben 42 szóval 35 ellen Kapotsffy indítványát fogadták el.

Justh Gyula ekkor kijelentette, hogy a megtörtént szavazásból levonja a konzekvenciát és ott hagyva az elnöki széket, hivel együtt kivonult.

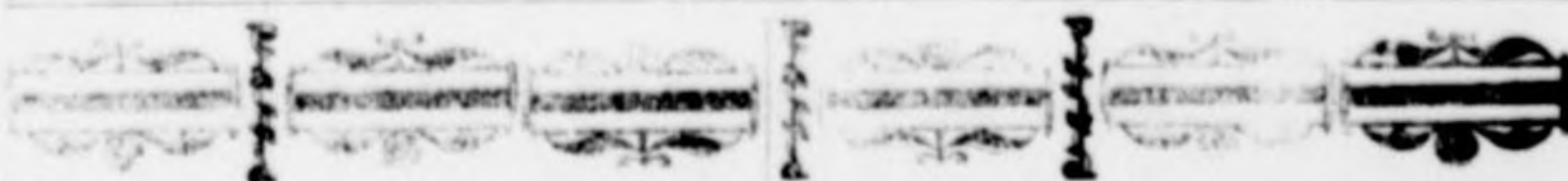
A többiek Bartha Miklós elnöklete alatt folytatták a tanácskozást. Bartha annak a reményének aott kifejezést, hogy Juszh elhatározását nem tartja véglegesnek.

Ezután az intező bizottságba beválasztottak: Juszh Gyula, Bartha Miklós, Kim Miklós, Ugron Gábor, Babó Emil, Polónyi Géza, Meszlenyi Lajos, Visontai Soma, Sima Ferenc, Papp Elek, Szinay Gyula. Elnöke lett Ugron és jegyzője Babó Emil.

— **Munkanélküliek gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten ma délelőtt mintegy 600 munkanélküli nagy gyűlést tartott.

— **Albrecht főherceg halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A 44. gyalogezred küldöttsége, elén Iwinger ezredessel, ma érkezett Bécsbe. A király legfelsőbb hadiparancsa Albrecht főhercegre vonatkozólag csak a temetés után fog publikáltatni. A német császár — mint ujabbban jelentik — aligha fog személyesen megjelenni a temetésen, mert gyöngélkedik.

Leptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC.
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

Jó minőségű, ha misitatlan

tejföl

Pécsre szállitva, minden mennyiségben állandóan értékesíthető.

Hol, megmondja a kiadóhivatal.

2930 sz.
tkvi 95.

Póhirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhirre teszi, miszerint a pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár felszámolásban végrehajtható ifj. Fessel Pál pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 60 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 26008/94 sz. a. kibocsájtott árverési hirdetményben a pécsi 895 sz. tjkvben felvett I. 1403 hsz. 368 sz. házra udvartérre és 1401 hsz. házi kertre **750 frt** kikiáltási árban a pécsi kir. törvényszék árverelő helyiségében 1895. évi **márczius 7-ik** napjának d. e. 10 órá a kitűzött árverés az 1881: LX. t. cz. 167 § a alapján a pécsi takarékpénztár végrehajtható érdekében is 500 frt tőkekövetelés s jár. kielégítése végett megtartani fog.

A pécsi kir. tszék, mint telekkvi hatóság 1895. február 5 én.

Vodicska Ferenc
kir. tszéki albiró.

130

2171 sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Baranyamegyei hitelintézet végrehajthatónak, Lill János és neje Herczeg Mária, ugy Herczeg György végrehajtást szenvedő elleni 600 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 800 sz. tjkvben felvett † 4205 hsz. szőlőre, pinczére 1553 frtban, a pécsi 1039 sz. tjkvben felvett † 5155 szántó és szűrősből Herczeg Györgyöt illető felerészre 224 frtban és a pécsi 6979 sz. tjkvben felvett † 5160/a. és 5175/a. hsz. szőlőből Herczeg Györgyöt illető felerészre 357 frtban becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi május hó 20. napján d. e. 10 órakor kir. törvényszék árverelő helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 155 frt 30 kr, 22 frt 40 kr, 35 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi január hó 25. napján.
A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság.

Vodicska Ferencz
kir. tszéki albiró.

Telefon szám 85.

„Kegyelet“ első pécsi temetkezési intézet

Perczel (Ó posta) utca 22. szám saját házában.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, miszerint a **Kistéren** (Bilitz-féle házban) lévő **fióküzletünket**

f. évi márczius hó 1-ével **beszüntetjük**, és a fentcímzett jóhírnevű temetkezési intézetünket, mint ennek előtte, saját házunkban, Perczel-(Ó-posta) utca 22. sz. alatt folytatjuk. Minek szives tudomásvételét, valamint becses bizalmunknak fenntartását kérve tisztelettel maradtunk

„Kegyelet“ első pécsi temetkezési intézet
Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső, özv. Hoffmann Károlyné, Edhofer Ferencz özvegye.

Az üzlet bel- és külvezetésével mint eddig is GINDL ALAJOS ur van megbízva.

Videkről levelek és sürgönyök

„Kegyelet“ Pécs, ezimzendők.

MEGHIVÓ.

A „Csúzai Népbank”

1895. márczius 9-én

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a tisztelt részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgyak:

1. A választmány indítványára elhatározott alapszabályok módosítása.
2. Esetleges indítványok.

Az igazgatóság.

132

Meghívás

a Baranya-Baáni keresztény fogyasztási-szövetkezet

f. évi márczius hó 10-én délután 2 órakor

a község háza nagytermében megtartandó

rendes közgyűlésre

a tagok tisztelettel meghivatnak.

Tárgy:

- I. Igazgatósági jelentés a mult évi üzleteredményről és bérletbe adásról.
- II. Az 1894. évi mérleg megvizsgálása és a felmentvény megadása.
- III. Napibiztosok választása.
- IV. Esetleges indítványok.

A felügyelő-bizottság által felülvizsgált mérleg és számadások megtekintés végett a fogyasztási szövetkezet üzlethelyiségében a tagok rendelkezésére állanak.

Kelt Baranya-Baán, 1895. február hó 22-én.

Az igazgatóság.

131